

ПОСІБНИК ДЛ Я

СИМ'І

П О С І Б Н И К Д Л Я

СІМ'Ї

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, Юта

© 1992, 1999, 2001, 2006 by Intellectual Reserve, Inc.
Усі права застережено
Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 2/06
Затверджено на переклад: 2/06
Назва оригіналу: *Family Guidebook*
Ukrainian

Зміст

“Сім’я: проголошення світові”	iv
Організація і призначення сім’ї	1
Навчання євангелії вдома	5
Виконання сімейних обов’язків	14
Навчання, яке здійснюється провідництвом	18
Проведення богослужіння вдома (для сімей на ізольованих територіях)	19
Обряди і благословення священства	21
Одержання церковних матеріалів і розміщення інформації з сімейної історії	29

“Сім’я: проголошення світові”

У 1995 році Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів опублікували послання “Сім’я: проголошення світові”. Це Проголошення є декларацією і ще одним підтвердженням учень і порядків, про які не раз заявляли пророки впродовж усієї історії Церкви. Воно вміщує принципи, необхідні для щастя і благополуччя кожної сім’ї. Члени сімей повинні вивчати це Проголошення і жити згідно з його настановами.

“Ми, Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім’я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей.

Усі люди—чоловіки і жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід’ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти,

які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім’ям—об’єднатися навічно.

Перша заповідь, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити один одного і своїх дітей і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей. “Діти—спадщина Господня” (Псалми 127:3). Батьки мають священний обов’язок виховувати своїх дітей у любові й праведності,

забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби, вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім'ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаєння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її

захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недієздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме необхідність.

Ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поводяться зі своїми дружинами або з дітьми або не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе окремим людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні й сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як основного підрозділу суспільства“ (*Ліягона*, жовтень 2004 р., с. 49).

Організація і призначення сім'ї

Організація

Сім'я є священною в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів і найважливішою частиною суспільства в часі й вічності. Бог створив сім'ї заради того, щоб зробити Своїх дітей щасливими, дозволити їм навчатися правильним принципам

в атмосфері любові та підготувати їх до вічного життя.

Дім—це найкраще місце для навчання, викладання та застосування принципів євангелії. Це місце, де люди навчаються забезпечувати себе їжею, одягом, житлом та всім іншим, необхідним для життя. Батько і мати, будучи рівними партнерами, повинні допомагати кожному членові сім'ї:

- Шукати істину і розвивати віру в Бога.
- Покаятися в гріхах, бути хрищеним для відпущення гріхів, стати членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і отримати Святого Духа.

- Виконувати заповіді Божі, старанно вивчати Писання, щоденно молитися і служити іншим.
- Ділитися євангелією з іншими.
- Отримати ендаумент і одружитися в храмі з гідним супутником на вічність, створити достойний дім для сім'ї та підтримувати сім'ю любов'ю й жертвністю.

- Шукати інформацію про померлих предків і виконувати для них храмові обряди.

- Забезпечувати їжею, необхідною для духовного, соціального, фізичного й емоційного здоров'я.

Батько очолює сім'ю й відповідає за навчання дітей і забезпечення її

всім необхідним для життя. В Церкві гідний і відданий батько може бути носієм священства, яке є владою і повноваженням діяти в ім'я Бога. З цією владою і повноваженням батько стає провідником священства своєї сім'ї. Він скеровує членів сім'ї у підготовці до повернення у присутність Небесного Батька. Дружина є його найголовнішим товаришем, партнером і радником. Чоловік і дружина повинні спільно вирішувати всі питання, що впливають на сім'ю і дім.

Батько повинен забезпечувати духовні потреби сім'ї. Він повинен стежити, щоб членів сім'ї було навчено євангелії Ісуса Христа, і робити все можливе, аби заохочувати їх до виконання Господніх заповідей і допомагати їм у цьому.

Батько, який є носієм священства, може благословляти членів сім'ї і забезпечувати їхні духовні потреби. Владою належного священства і маючи уповноваження від провідника священства батько може:

1. Дарувати ім'я дітям і благословляти їх.
2. Хрестити дітей (та інших).
3. Конфірмувати дітей (та інших) у члени Церкви і дарувати їм Святого Духа.
4. Дарувати священство своїм синам (та іншим) і висвячувати їх у чини священства.
5. Благословляти і розносити причастя.

6. Освячувати могили.

Без уповноваження провідника священства батько, носій Мелхиседекового священства, може освячувати олію і благословляти членів своєї сім'ї та інших у разі їхньої хвороби й надавати їм в інших випадках, за потребою, спеціальні благословення (див. Інструкції для здійснення обрядів і благословень священства на сс. 21–28 цього посібника).

Батько повинен слідкувати за тим, щоб члени його сім'ї брали активну участь у трьох основних обов'язках священства:

1. Забезпеченні особистої та сімейної духовної й фізичної підготовленості.
2. Поширенні евангелії.
3. Веденні сімейної історії і виконанні храмових обрядів за живих і померлих.

Матір—рівноправний партнер і порадник свого чоловіка. Вона допомагає йому навчати дітей законам Божим. Якщо в сім'ї немає батька, сім'ю очолює мати.

Батько й мати повинні мати спільну мету. Вона має полягати в тому, щоб підготувати всіх членів сім'ї до повернення до нашого Небесного Батька. Їхні зусилля мають об'єднатися у напрямі досягнення цієї мети. Господь створив Церкву, щоб допомогти батькам і матерям навчати їхні сім'ї і піклуватися про них.

З появою у сім'ї дітей, батьки повинні любити їх, навчати істинам евангелії та бути для них прикладом праведного життя. Дітям слід навчатися і дотримуватися заповідей Божих. Вони повинні шанувати батьків і слухатися їх.

Сила Церкви залежить від сімей і окремих людей, які живуть згідно з евангелією Ісуса Христа. Обсяг евангельських благословень, які може отримати сім'я, значною мірою залежить від того, наскільки добре батько й мати розуміють і виконують свої основні обов'язки. Церква ніколи не надає батькам і матерям програм або зобов'язань, які викличуть збентеження або пригнічення, чи призведуть до нехтування цими найголовнішими обов'язками.

Призначення

Оскільки Небесний Батько любить нас, Він бажає, щоб ми здобули піднесення, як і Він. Щоб допомогти нам, Він надав план дій, заснований на божественних законах істини. Ті, хто дізнаються про цей план і віддано дотримуються його, одного дня стануть схожими на Батька на небесах і отримають таке саме життя, яке має Він.

Те, що ми залишили небеса і прийшли на землю, було частиною цього плану. Тут ми одержуємо фізичне тіло, вчимося на досвіді й доводимо, що знову гідні жити в присутності Божій. Ми доводимо

свою гідність, коли вільно вирішимо дотримуватися Його законів (див. Авраам 3:23–25; 2 Нефій 2:27).

Щоб допомогти підготуватися до життя з Ним, Небесний Батько

об'єднав нас у сім'ї. За допомогою священних обрядів і завітів наші сім'ї можуть об'єднатися навічно.

Навчання євангелії вдома

Навчати дітей з добротою і любов'ю

Господь заповідав батькам, щоб вони навчали євангелії своїх дітей. Він сказав:

“Якщо батьки мають дітей в Сіоні або в будь-якому з його колів, які організовано, і не вчать їх розуміти вчення про покаяння, віру в Христа, Сина живого Бога, і хрищення й дар Святого Духа рукопокладанням у віці восьми років, гріх буде на головах батьків.

Бо це буде законом для жителів Сіона або будь-якого з його колів, які організовано.

І їхні діти будуть охрищені для відпущення їхніх гріхів у вісім років і отримують рукопокладання.

І вони також мають навчати своїх дітей молитися і ходити чесно перед Господом” (УЗ 68:25–28).

Батьки мають навчати з добротою і любов'ю, пам'ятаючи пораду апостола Павла: “... виховуйте [своїх дітей] в напаминанні й остереженні Божому!” (Ефесянам 6:4).

Вивчення Писань у сім'ї

Ми можемо стати схожими на нашого Небесного Батька і мати таке саме життя, яке має Він лише шляхом дотримання законів, що

зумовлюють певне благословення (див. УЗ 130:20–21). Однак перш ніж почати жити згідно з тими законами, ми повинні дізнатися про них. “Людина не може бути спасенною у невігластві” (УЗ 131:6).

Ісус Христос— це наш провідник і законодавець. Він знає шлях і закони, що їх ми повинні дотримуватися, і Він запросив кожного з нас іти за Ним. Він сказав: “Я—дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене” (Іван 14:6). Аби стати схожими на нашого Небесного Батька і повернутися до Нього, ми повинні вивчати Ісусові вчення і наслідувати їх. Дізнаватися про життя, учення і заповіді Ісуса Христа нам допомагають Писання.

Церква визнає Писаннями чотири книги—це Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина. Вони роз’яснюють закони євангелії та стандарти, згідно з якими ми маємо оцінювати всі думки, дії та вчення. З їх допомогою ми дізнаємося про життя і вчення Ісуса Христа і про людей, які мали віру в Бога і дотримувалися Його заповідей.

Ісус навчав нас досліджувати і вивчати Писання (див. Іван 5:39; 3 Нефій 23:1; УЗ 88:118).

Сім’ї повинні разом регулярно вивчати Писання, щоб дізнаватися про вчення Господа і наслідувати їх. Батьки повинні збирати свої сім’ї кожного дня у призначений

час, щоб читати і обговорювати Писання. Читати Писання повинен кожний грамотний член сім’ї.

Кожного разу перед читанням Писань один з членів сім’ї має помолитися і попросити в Небесного Батька благословення кожному на розуміння прочитаного і одержання свідчення про це. За бажанням сім’ї можуть прочитати сімейну молитву після читання Писань.

Якщо сім’ї читають Писання і замислюються над ними, вони матимуть бажання уподібнюватися Спасителеві і знайдуть щастя і спокій у своєму житті.

Індивідуальні й сімейні молитви

Кожен з нас повинен навчитися розмовляти з Батьком на небесах через молитву. Він любить нас і прагне спілкування з нами. Він хоче, щоб ми дякували йому за благословення і просили в нього допомоги і провідництва. Він допоможе нам, якщо ми звернемося з проханням. Більшість молитов слід промовляти, схиливши

голову і закривши очі, ставши навколiшки, сидячи або стоячи.

Пiд час молитви слiд пам'ятати про чотири важливі принципи:

1. Ми починаємо наші молитви, звертаючись до Батька на небесах: “Наш Батьку на небесах...”
2. Ми дякуємо нашому Батькові на небесах за те, що Він дає нам: “Ми дякуємо Тобі...”
3. Ми просимо Його допомогти нам у необхідному: “Ми просимо Тебе ...”
4. Ми завершуємо свою молитву в ім'я Спасителя: “В ім'я Ісуса Христа, амінь”.

Наші молитви не завжди обов'язково повинні складатися з цих чотирьох частин, але, пам'ятаючи їх, ми навчимося молитися. Починати й закінчувати молитви слiд завжди згiдно з першим і четвертим пунктами, але зміст сказаного між ними

визначається тим, що є для нас важливим. Іноді у нас виникатиме потреба присвятити більшу частину молитви для подяки Небесному Батькові. Іншого разу—попросити у Нього допомоги.

Індивідуальні молитви

Кожна людина має молитися індивідуально щонайменше двічі на добу—вранці і ввечері. Батьки повинні навчати дітей молитися самостійно, як тільки діти починають говорити. Можна навчати дітей молитися, стаючи разом з ними навколiшки і запрошуючи їх повторювати окремі речення кожного разу. Досить швидко діти навчаться казати власні молитви.

Сімейні молитви

Сімейна молитва повинна стати щоденною для кожної сім'ї. Вся сім'я стає навколiшки й голова сім'ї промовляє молитву сам або

запрошує когось з членів сім'ї помолитися. Кожному слід постійно надавати нагоду помолитися. Малі діти можуть молитися по черзі, а батьки допомагатимуть їм. Час сімейної молитви—це хороша нагода, щоб навчати дітей молитися і навчати їх таким принципам, як віра в Бога, покірність і любов.

Особливі молитви

Батьки повинні навчити своїх дітей, що Бог завжди готовий слухати їхні молитви. На додаток до щоденних індивідуальних і сімейних молитов, вони можуть молитися в будь-який час, коли потребують особливої допомоги або хочуть висловити вдячність.

Благословення їжі

Батьки повинні стежити за тим, щоб члени сім'ї вчилися дякувати Богові за їжу і просили благословити її перед тим, як їсти. Усі члени сім'ї, включаючи малих дітей, повинні по черзі промовляти це благословення. Молитва для благословення їжі вчить батьків і дітей бути вдячними Небесному Батькові.

Домашні сімейні вечори

Домашній сімейний вечір призначено для всіх: нещодавно одружених пар; батьків і матерів з дітьми; батьків одинаків з дітьми; батьків, з якими не живуть діти; одиноких дорослих, об'єднаних в групи для проведення домашніх сімейних вечорів, і тих, хто живе сам або разом з сусідом по кімнаті. Кожному, незалежно від обставин, проведення домашніх сімейних вечорів принесе благословення. Церква залишає вечори по понеділках вільними від інших заходів, даючи можливість сім'ям збиратися разом на домашньому сімейному вечорі.

Перше Президентство сказало: "Ми обіцяємо вам великі благословення в разі дотримання вами Господньої поради і проведення регулярних домашніх сімейних вечорів. Ми постійно молимося, аби батьки в Церкві взяли на себе відповідальність навчати своїх дітей євангельських принципів і ставити їх за взірець. Нехай Бог благословить вас на старанне

виконання цього найважливішого обов'язку" ("Message from the First Presidency", *Family Home Evening Resource Book*, [1983], iv).

Оскільки батько—патріарх своєї сім'ї, він головує на домашньому сімейному вечорі. У разі відсутності батька головує мати. Батьки проводять домашній вечір або призначають для цього когось із членів сім'ї. Вони навчають під час уроку або доручають навчання дітям, достатньо дорослим, щоб навчати. Кожний, хто є достатньо дорослим, повинен брати участь у проведенні уроків. Нехай молодші діти допомагають у такі способи: диригують, читають уривки з Писань, відповідають на запитання, тримають ілюстрації, розносять пригощення і моляться.

Далі наведено рекомендований план проведення домашнього сімейного вечора:

- Вступний гімн (вся сім'я)
- Вступна молитва (член сім'ї)
- Вірш або читання уривка з Писань (член сім'ї)
- Урок (один з батьків або старша дитина)
- Захід (керує хтось із членів сім'ї, а вся сім'я бере участь)
- Заключний гімн (вся сім'я)
- Заклучна молитва (член сім'ї)
- Пригощення

Сім'я може проводити домашній вечір багатьма іншими способами. Будь-який захід, що збирає сім'ю разом, зміцнює любов один до одного, допомагає наблизитися до Небесного Батька і заохочує жити праведно, може вважатися домашнім сімейним вечором. Ось приклади таких заходів: читання Писань, обговорення євангелії, свідчення, здійснення заходу служіння, співання хором, проведення пікніка, сімейної гри, а також туристичний похід. Усі домашні сімейні вечори повинні включати молитву.

Уроки на домашніх сімейних вечорах ґрунтуються на Писаннях, словах пророків останніх днів, зокрема на промовах, виголошених на генеральних конференціях, а також на особистих враженнях і свідченнях. Значну кількість уроків потрібно присвятити народженню, життю, ученням і спокуті Спасителя. Важливу й різнобічну інформацію з багатьох тем, які частково можуть стати темами уроків на домашніх сімейних вечорах, вміщено в таких виданнях, як *"Основи євангелії"*, *"Основні принципи євангелії"*, *"Стійкі у вірі"*, *"Заради зміцнення молоді"*, а також у церковних журналах.

Теми, рекомендовані для обговорення під час домашнього вечора, наведено далі:

- План спасіння
- Життя і вчення Ісуса
- Покаяння

- Молитва
- Піст
- Слово мудрості
- Господні норми моралі
- Значення причастя
- Десятина
- Вдячність
- Чесність
- Благоговіння перед Богом і повага до Його творінь
- Підготовка до хрищення, висвячення у священство або до шлюбу
- Підготовка до відвідування храму
- Читання Писань
- Зберігання святості Суботнього дня
- Прощення інших
- Як здобути свідчення і ділитися ним
- Ділитися євангелією з іншими
- Ведення сімейної історії
- Розуміння і сприйняття смерті
- Вирішення сімейних проблем
- Управління сімейними фінансами
- Розподіл домашньої роботи між членами сім'ї
- Як цінувати музику й насолоджуватися нею

Свята й особливі події

Свята і особливі події, такі як: Різдва, Пасха, річниця відновлення священства, конференції, від'їзд когось із членів сім'ї на місію, народження, хрищення чи висвячення в чин священства становлять хорошу нагоду для навчання істинам євангелії.

Десятина і пожертвування

Господь заповідав своєму народу жити за законом десятини і бути гідними обіцяних благословень (див. Малахія 3:8–11).

Найкращим способом навчання батьками виконанню закону десятини і пожертвувань є власний приклад. На дітей найбільше впливають вчинки батьків. Діти, яким дають гроші на витрати, мають сплачувати з них десятину. Кожній дитині варто мати три різні скарбнички для грошей: одну—для десятини, другу—для грошей, призначених, щоб служити на місії, і третю—для грошей

на поточні витрати. Кожного разу, коли дитина одержує гроші, їй необхідно навчати насамперед відкладати 10 відсотків у скарбничку, призначену для десятини, потім певну кількість—у другу скарбничку, в якій зберігаються гроші, призначені, щоб служити на місії, а решту—у скарбничку, призначену для грошей на поточні витрати.

Якщо діти сплачують десятину, батьки повинні навчити їх заповнювати бланк для десятини, потім його слід покласти у конверт разом з грошима і віддати або надіслати цей конверт членові єпископату чи президентства філії. Сім'ї, які живуть на ізольованих територіях, можуть віддавати десятину призначеному провідникові священства.

Бесіди під час їжі

Час, відведений для вживання їжі, може бути хорошою нагодою для обговорення євангелії. Малим дітям подобається запитувати про євангелію і відповідати на запитання щодо неї. Якщо діти не можуть відповісти на якесь із запитань, батько або мати мають допомогти їм та навчати їх євангелії. Не варто щоразу під час їжі обговорювати євангелію, але проведення таких бесід двічі або тричі на тиждень допоможе сім'ї у вивченні євангелії.

Історії, що їх розповідають дітям перед сном

Оскільки діти люблять слухати оповідання перед сном, ви можете скористатися цією прекрасною нагодою, щоб навчати євангелії, читаючи історії з Писань, церковних видань або розповідаючи історії з власного життя. Історії про чесність, щирість і доброту навчають важливим принципам євангелії.

Спільна праця

Багато нагод для навчання євангелії з'являється, коли члени сім'ї разом виконують домашню роботу. Наприклад, під час прибирання будинку або подвір'я чи роботи в саду батьки мають скористатися кожною нагодою, щоб розповісти про євангелію. Діти ставлять багато запитань. Батькам слід завжди старанно обдумувати відповіді, аби вони були простими. Такі зауваження, як: "Ти добре працюєш. Я впевнений, що Небесний Батько задоволений тобою" або "Подивись на прекрасні хмарки, які створив

Небесний Батько” викличуть у дітей почуття вдячності Небесному Батькові і зміцнять їхню впевненість у Його реальному існуванні.

Сімейні наради

Батьки можуть збирати членів сім'ї на сімейні наради. На таких нарадах слід визначати сімейні завдання, вирішувати сімейні проблеми, обговорювати фінансові питання, складати плани, підтримувати і зміцнювати один одного, свідчити і молитися один за одного. Нарadi можна проводити щоразу, коли виникає потреба. За бажанням, батьки можуть проводити сімейну нараду кожної неділі або поєднати її з домашнім сімейним вечором. Повага до думок і почуттів інших—обов'язкова умова успішного проведення сімейних нарад.

Індивідуальні співбесіди

Багато хто з батьків має переконання, що регулярні індивідуальні співбесіди з кожною дитиною допомагають батькам зближитися з

дітьми, підбадьорювати їх і навчати євангелії. Такі співбесіди можна проводити часто і їм можна надавати офіційного або неофіційного характеру.

Батькові чи матері слід виявляти любов і довіру до дитини, надавати їй можливість висловлювати своє ставлення до будь-якої теми, проблеми або події. Батько чи мати повинні уважно вислухати проблеми і секрети дитини і серйозно сприйняти їх. За бажанням, батько чи мати і дитина можуть разом молитися. Якщо під час співбесіди виявлено проблеми, що торкаються інших членів сім'ї, варто розглянути їх на наступному домашньому сімейному вечорі.

Сімейні заходи

Батьки повинні планувати час для спільної праці і дозвілля усіх членів сім'ї. Пікніки, походи, сімейні проекти, робота в будинку та на

подвір'ї, плавання, турпоходи, хороші кінофільми та інші розваги—це тільки невеликий перелік тих численних заходів, якими сім'ї можуть насолоджуватися разом.

Сім'я, яка насолоджується заходами разом, відчуватиме більше любові й

гармонії. Діти з більшою охотою слухатимуться батьків і дотримуватимуться їхньої поради, якщо відчуватимуть увагу до себе. Батьки зможуть ефективніше навчати євангелії.

Виконання сімейних обов'язків

Місія Церкви Господа полягає в тому, щоб допомогти усім людям прийти до Христа. Сім'ї сприятимуть виконанню цієї місії, якщо вони:

1. Забезпечують власні, а також сімейні духовні й фізичні потреби, та допомагають задовольняти потреби інших.
2. Діляться євангелією з іншими.
3. Стежать за тим, щоб члени сім'ї прийняли храмові обряди і допомагали у наданні цих благословень своїм померлим предкам.

Духовні й фізичні потреби

Духовні потреби

Інформацію стосовно того, як сім'ї мають задовольняти свої духовні потреби, вміщено у попередньому розділі цього посібника під назвою "Навчання євангелії вдома".

Фізичні потреби

Сім'ї повинні бути самостійними для того, аби забезпечувати власні фізичні потреби і допомагати у цьому іншим. Щоб стати самостійними, члени сім'ї мають старанно працювати. Робота—це фізичне, розумове або духовне зусилля. Вона є джерелом досконалості, щастя, самоповаги і процвітання. Батьки

повинні докладати зусиль, щоб бути самостійними, і їм слід навчати цьому своїх дітей. Самостійне життя дасть їм змогу допомагати тим, хто в нужді.

Батько відповідає за забезпечення сім'ї всім необхідним та її захист. Мати, в першу чергу, відповідає за виховання дітей. Обоє батьків стежать за тим, щоб сім'я мала чисте житло, корисну їжу, одяг, терапевтичний і стоматологічний догляд, можливості здобувати освіту, знання про те, як вміло розпоряджатися фінансовими ресурсами, і там, де це можливо,—вирощувати деякі власні продукти харчування. Батьки повинні навчати своїх дітей вмінню готувати їжу і заготовляти її для майбутнього використання.

Батьки мають бути готовими до того, що їм доведеться багато працювати для забезпечення цих фізичних потреб. “І ви не дозволите, щоб ваші діти ходили голодні або голі” (Мосія 4:14). Батьки повинні заздалегідь планувати і готуватися до забезпечення потреб сім'ї під час хвороби, лиха, безробіття або подібних ситуацій. Якщо батько не спроможний забезпечити фізичні потреби своєї сім'ї, а інші члени сім'ї не в змозі допомогти, він може звернутися за допомогою до провідників священства.

Діти можуть допомагати у забезпеченні фізичних потреб своїх сімей, допомагаючи батькам у роботі,

добре навчаючись у школі, дбайливо ставлячись до свого одягу та іншого майна, утримуючи в чистоті й охайності себе і своє житло, а також дбаючи про своє здоров'я.

Члени сім'ї повинні вдосконалюватися у читанні, письмі, виконанні елементарних арифметичних вправ; їм слід використовувати кожен нагоду для здобуття знань і вдосконалення навичок. Вони повинні дотримуватися Слова мудрості та вживати здорову їжу. Де можливо, сім'ї повинні заготовляти, принаймні, річний запас основних продуктів і речей хатнього вжитку, необхідних для підтримки життя. Членам сім'ї слід уникати боргів, але вони мають відкладати гроші на майбутнє, сплачувати усі рахунки і розсудливо розпоряджатися ресурсами, уникаючи марних витрат.

Батьки повинні навчати своїх дітей ділитися з іншими. Майже кожен може чимось поділитися, навіть якщо має дуже мало. Один із способів надання допомоги тим, хто в нужді—поститися щомісяця і вносити пожертвування від посту, які використовуються для харчування голодних, надання притулку бездомним, одягу—роздягненим і втішення тих, хто страждає. Ми виявляємо любов до Господа, допомагаючи іншим. Він сказав: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40).

Ділитися євангелією

Господь через своїх пророків останніх днів навчав, що кожний член Церкви має зобов'язання ділитися євангелією з іншими. “Належить кожній людині, яку було попереджено, попередити свого ближнього” (УЗ 88:81). Алма—пророк з Книги Мормона—пояснював, що, коли нас христять, ми повинні підготуватися “бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях” (Мосія 18:9).

Члени сім'ї повинні робити все можливе, щоб допомогти своїм родичам, друзям і сусідам дізнатися про євангелію Ісуса Христа і про благословення, які вона вносить у життя. Ділячись євангелією, батьки і діти зміцнюють власні свідчення і приносять благословення євангелії іншим. Сім'ї можуть:

- Бути хорошим прикладом, виконуючи всі заповіді (див. Матвій 5:16).

- Бути вдячними за своє членство в Церкві (див. Римлянам 1:16) і розповідати іншим людям про своє членство в ній.
- Запитувати знайомих, чи хотіли б вони більше дізнатися про Церкву.
- Просити в Господа допомоги вибрати сім'ю або людину, яка готова почути євангелію.
- Надавати інформацію цій сім'ї або людині про Церкву, наприклад, запрошуючи на домашній сімейний вечір або на церковні збори чи якийсь захід, даючи їм читати церковні книги або брошури, розповідаючи їм про благословення євангелії.
- Запросити цю сім'ю або людину до себе додому, щоб їх навчали місіонерів.

Батьки повинні готувати себе і своїх дітей до служіння на місії повного дня. Готуючи дітей, найперше синів, батьки повинні навчати євангелії вдома, вивчати Писання й молитися особисто, а також сім'єю, часто нагадувати про зобов'язання ділитися євангелією і про благословення, які приходять від цього. Їм слід навчати дітей відкладати гроші для служіння на місії, старанно працювати, ставати впевненими в собі, любити інших і служити їм.

Храмові обряди для живих і померлих

У храмах гідні члени Церкви виконують священні обряди й укладають завіти з Богом. Вони також беруть участь в обрядовій роботі за своїх померлих предків. За найменшої можливості, батько і мати, кожний особисто, повинні одержати храмову перепустку у провідників священства і поїхати до храму, щоб виконати власні храмові обряди. Якщо вони не можуть поїхати до храму, то їм слід жити гідно храмової перепустки.

Сім'ї мають священний обов'язок забезпечити виконання храмових обрядів для своїх предків, які померли, не виконавши їх. Члени Церкви, які виконали власні обряди, повинні повертатися до храму так часто, наскільки їм дозволяє наявність часу, коштів і храмової перепустки, щоб виконати обряди для своїх предків.

Батьки і матері повинні збирати письмові дані про важливі події в своєму житті та в житті власних дітей, включаючи свідчення про благословення, хрищення, посвячення, одруження і смерть, важливі листи, фотографії, газетні вирізки і подібну інформацію. Вони повинні особисто вести записи про історію власного життя і заохочувати до цього кожного члена сім'ї. Вони мають допомогти молодшим дітям розпочати ведення таких історичних записів.

Сім'ї повинні збирати інформацію про своїх предків і включати її до сімейних хронік. Вони мають розпочати зі збирання даних про останні чотири покоління.

Навчання, яке здійснюється провідництвом

Під керівництвом провідників колу, місії або округу провідники священства і допоміжних організацій повинні навчати батьків розуміти і здійснювати три основні сімейні обов'язки (див. сс. 12–15). Провідникам слід навчати батьків і матерів, як керувати своїми сім'ями. Якщо сім'я живе на ізолюваній території, провідники колу, місії або округу повинні слідкувати за тим, щоб батьки навчалися і виконували свої обов'язки.

Проведення богослужіння вдома (для сімей на ізолюваних територіях)

Деякі сім'ї живуть на ізолюваних територіях і не можуть регулярно відвідувати збори приходу чи філії. *Отримавши дозвіл від президента колу, місії або округу*, такі сім'ї повинні проводити недільні богослужіння у себе вдома. На територіях, де немає заснованих підрозділів Церкви, сім'ям потрібен на це дозвіл президента території.

Батько або інший носій священства, якщо він гідний, має чин священника у Аароновому священстві або є носієм Мелхиседекового священства і має дозвіл провідників священства, може підготувати і благословити причастя. Будь-який носій священства може розносити причастя. Вказівки для благословення причастя дано на сс. 21–23 цього посібника.

Недільне богослужіння має бути простим, благоговійним і проводитися з повагою. Воно звичайно складається з:

1. Вступного гімну
2. Вступної молитви
3. Благословення і розношення причастя
4. Одного або кількох наведених далі пунктів:
 - Один або два короткі виступи чи свідчення
 - Читання і обговорення Писань усією сім'єю
 - Урок, який проводить хтось із членів сім'ї
5. Заклучний гімн
6. Заклучна молитва

Плануючи проведення недільного богослужіння, батьки повинні шукати провідництва Духа Господа. Люди з Книги Мормона надали приклад того, як проводити таке служіння: “І їхні збори проводилися... за подобою діянь Духа і силою Святого Духа; бо як сила Святого Духа вела їх або проповідувати, або закликати, або молитися, або просити, або співати, то так воно і діялося” (Мороній 6:9).

У сім’ї Писання повинні служити головним путівником. Додатково слід користуватися промовама з генеральної конференції, і таким виданнями, як *“Основи євангелії”* та *“Основні принципи євангелії”*, *“Стійкі у вірі”*, *“Заради зміцнення молоді”*, місіонерськими брошурами, церковними журналами та іншими церковними виданнями і аудіовізуальними матеріалами.

Якщо в сім’ї немає носія належного священства, то збирати членів сім’ї може батько або мати, щоб співати

гімни, вивчати Писання, молитися і ставати ближчими один до одного і до Небесного Батька. Призначений для сім’ї провідник священства повинен періодично надавати їй можливість приймати причастя.

У буденний день батькам слід проводити такі заходи: турпоходи, пікніки, перегляд хороших кінофільмів, відвідини родичів, спортивні заходи, музичні програми і плавання.

Сім’я повинна віддавати десятину, пожертвування від посту та інші пожертвування призначеному для такої сім’ї провідникові священства.

Сім’я не подає письмових звітів до Церкви, але призначений провідник священства повинен регулярно проводити інтерв’ю з батьком, запитуючи його про справи сім’ї. Якщо необхідно, провідники можуть проводити ці інтерв’ю по телефону.

Обряди і благословення священства

Обряди—це священні дії, які Господь заповідав виконувати та які виконуються повноваженням священства. Благословення священства надаються владою священства зцілювати, втішати й надихати. Брати, які виконують обряди і дають благословення, повинні готувати себе, живучи згідно з принципами євангелії, і докладати зусиль, щоб отримати провідництво Святого Духа. Вони мають виконувати кожний обряд і давати кожне благословення піднесено і згідно з вказаними нижче вимогами. Обряди повинні бути:

1. Виконані в ім'я Ісуса Христа.
2. Виконані владою священства.

3. Виконані згідно з усіма необхідними правилами, такими як використання особливих слів чи освяченої олії.
4. Уповноважені відповідним провідником священства, який володіє ключами влади, якщо це необхідно.

Для виконання таких обрядів як надання імені і благословення дитини, хрищення і конфірмація, дарування священства і висвячення в чин священства, благословення і розношення причастя, а також освячення могил необхідно отримати дозвіл від провідника священства.

Якщо кілька братів беруть участь в обряді чи благословенні, кожен

з них легенько кладе свою ліву руку на плече брата, який знаходиться зліва. Не слід запрошувати для цього багато носіїв священства.

Обряди і благословення, наведені в цьому розділі, допоможуть батькам бути патріархами у своїх сім'ях.

Надання імені і благословення дітей

“Кожний член Церкви Христа, маючи дітей, повинен приводити їх до старійшин перед Церквою, і вони повинні покласти руки на їхні голови в ім'я Ісуса Христа і благословити їх у Його ім'я” (УЗ 20:70). Згідно з цим одкровенням тільки гідні носії Мелхиседекового священства можуть брати участь у наданні імені і благословенні дітей. *Обряд надання імені і благословення дітей має бути вповноважений головуючим авторитетом.*

Коли благословляють немовля, носії Мелхиседекового священства збираються у коло і беруть немовля

на руки. Благословляючи старшу дитину, брати легенько кладуть руки на її голову. Особа, яка дає благословення:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Стверджує, що благословення дається повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Дає дитині ім'я.
4. Дає благословення священства під провідництвом Духа.
5. Завершує благословення в ім'я Ісуса Христа.

Хрищення

Під провідництвом головуючого авторитету гідний священик або носій Мелхиседекового священства може виконати обряд хрищення. Щоб зробити це, він:

1. Стоїть у воді разом з особою, яку буде христити.
2. Для зручності й безпеки тримає зап'ясток правої руки особи у своїй лівій руці; особа, яка

христиться, тримає зап'ясток лівої руки того, хто здійснює хрищення, своєю лівою рукою.

3. Піднімає свою праву руку, зігнувши її у лікті під прямим кутом.
4. Проголошує повне ім'я особи і каже: "Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім'я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь" (УЗ 20:73).
5. Для зручності нехай особа затисне ніздрі правою рукою; той, хто здійснює хрищення, кладе свою праву руку на верхню частину спини особи й занурює її повністю у воду, щоб і одяг був під водою.
6. Допомагає особі піднятися з-під води.

Два священники чи носії Мелхиседекового священства засвідчують кожне хрищення й переконуються, що його виконано правильно. Хрищення потрібно повторити, якщо слова не було сказано точно так, як наведено в книзі Учення і Завіти 20:73, або частину тіла чи вбрання людини не було занурено повністю у воду. Той, хто хрищить, та особа, яка хрищиться, повинні бути одягнені в білий одяг, що не просвічується, коли намокає.

Конфірмація

Навернені віком від дев'яти років, а також діти восьми років, чії батьки не є членами Церкви,

конфірмуються на причасних зборах (див. УЗ 20:41). Восьмирічні діти можуть бути конфірмовані одразу після хрищення там же, якщо принаймні один з батьків є членом Церкви й обоє дають згоду на хрищення і конфірмацію. Під провідництвом єпископа або президента філії цей обряд можуть виконати один або більше носіїв Мелхиседекового священства. Вони легенько кладуть свої руки на голову особи. Той, хто виконує обряд:

1. Проголошує повне ім'я особи.
2. Проголошує, що обряд виконується повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Затверджує особу членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.
4. Дарує дар Святого Духа, кажучи: "Прийми Святого Духа".

5. Дає благословення священства, як підказує Дух.

6. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

Дарування священства і висвячення в чини священства

Єпископ або президент філії наглядає за даруванням Ааронового священства і висвяченням у чини диякона, учителя і священника. Перед тим як бути висвяченою в чин Ааронова священства, особа має пройти інтерв'ю з єпископом або президентом філії й бути визнаною гідною. Крім цього, її слід підтримати на причасних зборах. З дозволу єпископа або президента філії дарувати Ааронове священство особі й висвячувати її в чин Ааронового священства може хтось із священників.

Президент колу або місії наглядає за даруванням Мелхиседекового священства і висвяченням у чин старійшини чи первосвященника.

Щоб виконати обряд дарування священства або висвячення особи в чин, один чи більше носіїв необхідного священства, які уповноважені головуючим авторитетом, легенько кладуть свої руки на голову особи. Той, хто виконує обряд:

1. Називає повне ім'я особи.
2. Проголошує повноваження (Ааронове чи Мелхиседекове священство), яким виконується висвячення.
3. Дарує Ааронове чи Мелхиседекове священство, якщо його не було даровано раніше.
4. Висвячує особу в чин Ааронового чи Мелхиседекового священства й передає права, владу й повноваження цього чину.
5. Дає благословення священства, як підказує Дух.
6. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

Причастя

Причастя—це дуже священний обряд. Прийняття причастя дає особі можливість згадати життя,

учення і спокуту Ісуса Христа. Це час для відновлення завітів, які людина уклала з Господом під час хрищення (див. Мосія 18:8–10).

Учителі й священники можуть готувати причастя, благословляти його можуть священники, розносити—диякони, вчителі та священники. Брати, носії Мелхиседекового священства, можуть готувати, благословляти і розносити причастя, але роблять це звичайно тоді, коли недостатньо братів-носіїв Ааронового священства. Якщо особа вчинила серйозний гріх, то не повинна брати участь у підготовці, благословенні та рознесенні причастя, поки не покається й не вирішить це питання з єпископом або президентом філії.

Особи, які готують, благословляють або розносять причастя, виконують цей обряд для інших від імені Господа. Кожен носій священства повинен робити це, будучи сповненим поваги й благоговійності. Одяг його має бути гарним, чистим і скромним. Зовнішній вигляд повинен відображати святість обряду.

Брати, які готують причастя, повинні робити це заздалегідь до початку зборів. Вони кладуть нерозламаний хліб у чисті таці для хліба і ставлять на причасний стіл таці для причасних чашечок із свіжою водою. Вони накривають хліб і воду чистою, білою скатертиною.

Під час співу причасного гімну ті, хто сидять за причасним столом,

відкривають таці із хлібом і розламують хліб на маленькі шматочки. Після гімну особа, яка благословляє хліб, стає на коліна й промовляє причасну молитву для благословення хліба. Потім брати благоговійно й упорядковано розносять хліб присутнім. Головуючий на зборах авторитет приймає причастя першим. Коли в кожного з присутніх була нагода причаститися хлібом, ті, хто розносять його, повертають таці до причасного столу. Як тільки хліб було рознесено, ті, хто благословляють, знов накривають таці.

Ті, хто сидять за причасним столом, відкривають таці з водою. Особа, яка благословляє воду, стає на коліна й промовляє причасну молитву для благословення води. Потім брати розносять воду присутнім. Таці повертаються назад до причасного столу і знов накриваються. Після цього брати, які благословляли й розносили причастя, займають свої місця у залі.

Причастя призначається для членів Церкви, в тому числі й дітей. Особа, яка веде збори, не повинна оголошувати, що воно розноситиметься лише членам Церкви; не слід робити нічого такого, щоб не дати не членам Церкви причаститися.

Причасні молитви потрібно промовляти чітко, правильно і з повагою. Якщо особа, яка благословляє причастя, помилилася у формулюванні й не поправила себе сама,

єпископ або президент філії повинен попросити її повторити молитву і зробити це правильно.

Молитва для благословення хліба така:

“О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей хліб для душ усіх тих, хто причащається ним, щоб вони могли їсти в пам'ять тіла Твого Сина, і свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають узяти на себе ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і дотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його Дух міг завжди бути з ними. Амінь” (УЗ 20:77 та Мороній 4).

Молитва для благословення води така:

“О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цю [воду] для душ усіх тих, хто п'є її, щоб вони могли робити це в пам'ять крові Твого Сина, яку було пролито за них; щоб вони могли свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони завжди пам'ятають Його, щоб Його Дух міг бути з ними. Амінь” (УЗ 20:79 та Мороній 5).

Причастя потрібно прибрати зі столу після закінчення зборів і якомога швидше. Хліб, який залишається, можна використати в їжу.

Для благословення і розношення причастя необхідно отримати повноваження від головуючого авторитету.

Освячення олії

Один (або більше) носіїв Мелхиседекового священства освячують чисту оливну олію і призначають її для священної мети—помазання хворих або страждених. Особа, яка освячує олію:

1. Тримає відкриту посудину з оливною олією.
2. Звертається до Небесного Батька.
3. Стверджує, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Освячує олію (не посудину) і окремо посвячує її для помазання хворих і страждених.
5. Завершують в ім'я Ісуса Христа.

Благословення хворих

Тільки носії Мелхиседекового священства можуть благословляти

хворих або страждених. Благословення звичайно дають двоє або більше чоловіків, але це може зробити й один чоловік. Якщо немає освяченої олії, носій Мелхиседекового священства може дати благословення повноваженням священства.

Батько, який є носієм Мелхиседекового священства, повинен благословляти хворих членів сім'ї. Він може попросити ще одного носія Мелхиседекового священства, щоб той допоміг йому.

Благословення хворих поділяється на дві частини: (1) помазання олією і (2) запечатування помазання.

Помазання олією

Помазання хворої людини виконує один носій Мелхиседекового священства. Роблячи це, він:

1. Помазує краплею освяченої олії голову людини.
2. Злегка кладе свої руки на голову людини і називає її повне ім'я.
3. Проголошує, що він здійснює помазання особи повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Проголошує, що він помазує олією, яку було освячено для помазання та благословення хворих і страждених.
5. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

Запечатування помазання

Зазвичай два або більше носіїв Мелхиседекового священства злегка кладуть свої руки на голову хворої людини. Один з цих носіїв запечатує помазання. Для цього він:

1. Називає повне ім'я особи.
2. Проголошує, що він виконує запечатування помазання повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Під проводом Духа дає благословення.
4. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

Батьківські благословення та інші благословення втіхи і поради

Батьківські благословення та інші благословення священства даються під провідництвом Духа для того, щоб дати вказівки і втішити.

Батько, який є носієм Мелхиседекового священства, може давати батьківські благословення своїм

дітям. Такі благословення особливо корисні в разі, якщо діти залишають дім, наприклад, щоб навчатися чи служити на місії, або, коли шукають роботу, одружуються, ідуть на службу в армію або їм випало якесь випробування. Ці благословення бувають великою підтримкою для сім'ї. Сім'я може записати про батьківське благословення у сімейному літописі, але про нього не вказується в записах Церкви. Батьки повинні заохочувати дітей прагнути батьківських благословень в часи потреби.

Гідні чоловіки, які є носіями Мелхиседекового священства, можуть також давати благословення втіхи і поради своїм дружинам, членам сім'ї та іншим, хто про це попросить.

Даючи батьківське благословення або інші благословення втіхи і поради, чоловік, який має Мелхиседекове священство, сам або з одним чи декількома гідними носіями Мелхиседекового священства злегка кладе свої руки на голову людини, яка отримує благословення. Для цього благословення олії не потрібно. Той, хто дає благословення:

1. Називає повне ім'я особи.
2. Проголошує, що він дає благословення повноваженням Мелхиседекового священства.

3. Дає благословення, як підказує Дух.
4. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

Освячення могил

Людина, яка освячує могилу, повинна мати Мелхиседекове священство і повноваження від чину священства, який керує службою.

Освячуючи могилу, він:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Проголошує, що він здійснює освячення могили повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Освячує ділянку поховання як місце спочинку для тіла померлого.
4. Якщо доречно, молиться, щоб місце було освячено і захищено до воскресіння.
5. Просить Господа втішити сім'ю і висловлює інші думки, як підказує Дух.
6. Завершує в ім'я Ісуса Христа.

За бажанням сім'ї особа (бажано, щоб це був чоловік, який є носієм Мелхиседекового священства) може промовити біля могили звичайну молитву, замість молитви освячення.

Одержання церковних матеріалів і розміщення інформації з сімейної історії

Місцеві провідники та інші члени Церкви можуть одержати церковні матеріали, в тому числі Писання, навчальні програми, церковні журнали, храмовий одяг і вбрання з церковного розподільчого центру чи сервіс-центру, з Розподільчого центру в Солт-Лейк-Сіті або через офіційний церковний Інтернет-сайт www.lds.org.

Дані щодо сімейно-історичної роботи доступні на церковному Інтернет-сайті з сімейної історії www.familysearch.org.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02311 80192 3

31180 192